

Lovas István: Migráns! Vár India!

2016 január 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Nem gondoltuk, hogy ilyen szép pályát fog befutni az a Ban Ki Mun ENSZ-f?titkárnak nyílt levél formájában tett javaslat, amely tavaly augusztus 31-én ezeken a hasábokon jelent meg azzal, hogy rá kellene venni az öbölbeli dúsgazdag olajsejkségeket, nyissák meg határaikat muzulmán testvéreik el?tt.

Reméljük, mostani javaslatunk szintén tetszésre talál.

Ennek lényege pedig az, hogy Indiában otthonra találnának azon menekültek, akiknek hazájukban – mint tudjuk – az életük forog veszélyben, miközben Európa kapui kezdenek záródni.

Aki létében érzi magát fenyegetve, és ezért menekül, annak nyilván megváltást jelent egy oltalmat nyújtó ország, ahol élete biztonságban van. India ilyen ország. Ráadásul még demokrácia is. Nem beszélve arról, hogy ebben a demokráciában már most száznyolcvanmillió muzulmán él. Akik a jelek szerint elégedetten szemlélik a jöv?t, hiszen születésszámban a hindu többséget is megel?zik. Oly annyira, hogy 2006-ban az akkori miniszterelnök, Manmohan Szing által kijelölt bizottság szerint a 21. század végére a szubkontinens muzulmán lakosságának száma eléri a háromszáznegyvenmilliót, azaz India népességének tizenkilenc százalékát. Az iszlám Indiában már ma is a második legnagyobb vallás: száznyolcvanmillióan követik a Korán tanítását (hogy Allah tartsa meg szokásukat!).

A javaslatunk szerint az odaáramoltatott muzulmánok Indián belül huszonkilenc állam és hét „uniós terület” közül választhatnak maguknak új otthont. A lehet?ségek tárháza várja tehát az érkez?ket: ha hegyre – akár a Himalájára - kívánnak mászni, északon telepedhetnek le, akár tíz állam közül kiválasztva a legszimpatikusabbat; ha inkább a napon szeretnének sütkérezni, Kerala, Tamil Nadu, Pondicserri, Kernataka és Goa is tárt karokkal várná ?ket.

A távolság sem lehet akadály. Példának okáért a szíriai Abu Kamal városa és Hamburg között a légvonalban mért távolság 3220 kilométer. Abu Kamal és az indiai Dzsaiszalmer városa között 2980 kilométer. Amihez még hozzávehetjük, hogy az embercsempészek nyilván drágábban dolgoznak, mondjuk Ausztria és Németország között, mint, teszem azt, Iránban és Pakisztánban.

Nem beszélve arról, hogy az 1,3 milliárd indiai között harminc-negyven millió bevándorló fel sem t?nne. Ráadásul az indiaiak olyan toleránsak! Ezt f?ként balliberálisainktól tudjuk, akik egy-egy Kína-India összehasonlításban mindenkor lelkesen kidomborítják az utóbbi el?nyét és fels?bbrend?ségét a kommunista uralom alatt szenved? Kínával szemben.

A migránsok Indiába terelése azért is fontos lenne, mert az Európai Unió még ebben a pillanatban is teljes bénultságban van a migránskérdés kezelésében: a múlt hét végén az ellenszenvességben, tehetetlenségben és pojácaságban nehezen legy?zhet? Jean-Claude Juncker európai bizottsági elnök a testületét migránspolitikája hiánya miatt ér? bírálatokra hisztérikusan azzal reagált, hogy majd nyár elejére ki fog dolgozni egy uniós kezelési módozatot. Ameddig legalább félmilliós újabb migránshullám lepi el az unió legliberálisabb tagországait, nemcsak az Európai Uniót, de az egész kontinenst Európaként megismert létében fenyegetve.

Amit nem akarhat sem Brüsszel, sem az Egyesült Államok – amelynek vazallusi szövetségeseire legalább akkora szüksége van, mint Junckernek a reggeli whiskey-re -, sem a világbékét oly ügyetlenül hajkurászó Egyesült Nemzetek Szervezete. Vagyis Washingtonnak, Brüsszelnek és Manhattannek (ott székel nem csak reggelente a világszervezet) együtt, összefogva kellene megkezdenie a tárgyalásokat Narendra Modi indiai elnökkel arról, hogy mivel tudnák megédesíteni számára azt az üzletet, amelynek eredménye a muzulmán menekültek befogadása lenne. Ismerve Indiát és Modi elnököt, azaz a hinduk pakisztánellenes pszichózisát, száz atombomba ígéretével ?t biztosan rá lehetne venni az els? tízmillió migráns befogadására.

Ugyanakkor Indiában igen er?sen jelen van az emberek elégedetlensége a sorsukkal. És az a vágy, hogy máshol keressenek otthont a boldogulásra. F?ként Európában. (Aki ezt nem hiszi, beszélgessen Indiában a fiatalabb korosztályok tagjaival.) Márpedig ha ez az életérzés eluralkodik, eljöhet az a pillanat, amikor nagy hirtelen akár százezrek indulhatnak el hajókkal Európa felé. Mint ahogyan eljött tavaly az a pillanat, amikor egyszerre indult meg annyi migráns a Közel-Kelet és Ázsia egyes országaiból. Ha viszont India népe azt látja, hogy migránsok milliói hazáját vonzónak és letelepedésre érdemesnek tartják, ez az érzület megfordulhat.

Hogy milyen komoly esély van arra, hogy India népe is meginduljon, azt megtudhatjuk egy ma már sokak által látnokinak magasztalt könyvb?l, Jean Raspail 1973-ban kiadott és 2011-ben újra felfedezett, azóta számtalan új kiadást megélt vaskos kötetéb?l, amelynek címe A szentek tábora.

A szerz? eddig harmincöt könyvet írt, amelyek híres kiadóknál jelentek meg, mint a Robert Laffont vagy az Albin Michel. A szentek táboráért Raspailnak pedig olyan neves emberek gratuláltak, mint Francois Mitterrand volt francia elnök vagy Maurice Schumann, Georges Pompidou egykori elnök külügyminisztere.

A regény arról szól, hogy a Gangesz folyó deltavidékén egymillió „nyomorult” megrohamoz hajókat, amelyekkel megindul Nyugat felé. A francia Riviérán kötnek ki, ahol ennyi emberrel nem bír megbirkózni sem az apatikus helyi lakosság, sem az akaratgyenge, létszámában csökkentett francia katonaság, miközben a francia klérus a jövevények iránti irgalomra, azaz befogadásukra ösztökéli a híveket. A Szent János apokalipszisára sokszor utaló könyv leírja Franciaország alámerülését a jövevények tengerében.

Jellemz?, hogy Raspailt e kötetének több passzusa miatt beperelték a különféle francia gy?lölettörvények alapján, de szerencséjére nem sikerült „elkapnia” ?t a bíróságoknak, mert visszamen? hatállyal senkit nem lehet elítélni, ugyanis e gy?lölettörvények a könyv megírásakor még nem voltak érvényben.

Kölnt látva Raspailt talán nem beperelni kellett volna, hanem irodalmi Nobel-díjat kellene adni neki. Amire – ismerve a svéd elit szellemi beállítottságát – épp oly hiába várhatunk, mint Jean-Claude Juncker kijózanodására migránsügyben és általában.

Lovas István - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló